

Księga Sędziów

Rozdział 1

1. Po śmierci Jozuego radzili się synowie Izraelowi JAHWE, mówiąc: Kto pójdzie przed nami przeciw Chananejczykowi, a będzie hetmanem wojny? 2. I rzekł JAHWE: Juda pójdzie: otom dał ziemię w ręce jego. 3. I rzekł Juda Symeonowi, bratu swemu: Pójdź ze mną do działu mego a walcz przeciw Chananejczykowi, że ja też pójdę z tobą do działu twego. I poszedł z nim Symeon. 4. I wyciągnął Juda i dał JAHWE Chananejczyka i Ferezejczyka w ręce ich, i pobili w Bezek dziesięć tysięcy mężów. 5. I naleźli Adonibezeka w Bezek i walczyli przeciw jemu, i porazili Chananejczyka i Ferezejczyka. 6. A Adonibezek uciekł, którego dogoniwszy pojмали, obciąwszy końce rąk i nóg jego. 7. I rzekł Adonibezek: Siedmdziesiąt królów z obciętemi końcami rąk i nóg zbierali pod stołem moim odrobiny pokarmów: jakom czynił, tak mi Bóg oddał; i przywiedli go do Jeruzalem, i tam umarł. 8. Dobywając tedy synowie Juda Jeruzalem, wzięli je i porazili je paszczką miecza, dawszy na spalenie wszystko miasto. 9. A potem wyszedszy, walczyli przeciw Chananejczykowi, który mieszkał na górach i na południe, i na polach. 10. I wyciągnąwszy Juda przeciw Chananejczykowi, który mieszkał w Hebron (którego imię z staradawna było Kariat Arbe), zabił Sesai i Ahiman i Tolmai, 11. a zonąd poszedszy, ruszył się ku obywatelom Dabir, którego imię stare było Kariat Sefer, to jest Miasto Nauk. 12. I rzekł Kaleb: Kto by dobył Kariat Sefer i spustoszył ji, dam mu Akszę, córkę moję, za żonę. 13. A gdy go dobył Otoniel, syn Cenez, brat Kalebów mniejszy, dał mu Akszę, córkę swą, za żonę. 14. Którą jadącą w drodze upominał mąż jej, aby prosiła u ojca swego pola. Która, gdy wzdychała siedząc na ośle, rzekł jej Kaleb: Cóż ci? 15. A ona odpowiedziała: Daj mi błogosławieństwo; ponieważś mi dał suchą ziemię, daj i oblaną wodami. I dał jej Kaleb mokrą ziemię wyższą i niższą. 16. A synowie Cinesa, powinnego Mojżeszowego, wyszli z miasta Palm z synmi Juda w puszcza działu jego, która jest na południe Arad, i mieszkali z nim. 17. I poszedł Juda z Symeonem, bratem swym, i porazili Chananejczyka, który mieszkał w Sefaad, i zabili go. I nazwano imię miasta onego Horma, to jest przeklęstwo. 18. Wziął też Juda Gazę z granicami jej i Askalon, i Akkaron z ich granicami. 19. I był JAHWE z Judą, i posiadał podgórze: i nie mógł wygładzić mieszkających w dolinie, iż mieli dosyć wozów kosistych. 20. I dali Kalebowi Hebron, jako mówił Mojżesz; który wygładził z niego trzech synów Enak. 21. Lecz Jebujejczyka obywatela Jeruzalem nie wygładzili synowie Beniamin. I mieszkał Jebujejczyk z synmi Beniamin w Jeruzalem aż do dnia dzisiejszego. 22. Dom też Jozefów udał się do Betel i był JAHWE z nimi. 23. Bo gdy obiegli miasto, które pierwiej zwano Luza, 24. ujrzeli człowieka wychodzącego z miasta i rzekli do niego: Ukaż nam wescie do miasta, a uczynimy z tobą miłosierdzie. 25. Który gdy im ukazał, porazili miasto paszczką miecza, a onego człowieka i wszytek ród jego puścili. 26. Który puszczoney szedł do ziemie Hettim i zbudował tam miasto, i nazwał je Luzą, które tak zową aż do dnia dzisiejszego. 27. Manasses też nie wygładził Betsan i Tanak ze wsiami ich i obywatelów Dor i Jeblaam,

i Mageddo, ze wsiami ich, i począł Chananejczyk mieszkać z nimi. **28.** Ale potym, gdy się zmocnił Izrael, uczynił je hołdownikami, a wygładzić nie chciał. **29.** Efraim też nie wybił Chananejczyka, który mieszkał w Gazer, ale mieszkał z nim. **30.** Zabulon nie wytracił obywatelów Cetron i Naalol, ale mieszkał Chananejczyk w pośrodku jego i stał mu się hołdownikiem. **31.** Aser też nie wygładził obywatelów Akcho i Sydonu, Ahalab i Ahasib, i Helba, i Afek, i Rohob; **32.** i mieszkał w pośrodku Chananejczyka, obywatela onej ziemi, ani go zabił. **33.** Neftali też nie wygładził obywatelów Betsames i Betanat i mieszkał między Chananejczykiem, obywatelem ziemi, i byli mu Betsamitowie i Betanitowie hołdownicy. **34.** I ścisnął Amorejczyk syny Danowe na górze ani im dał miejsca, aby zeszli na równinę; **35.** I mieszkał na górze Hares, co się wykłada skorupiany, w Ajalon i w Salebim. I stała się ciężka ręka domu Jozefowego, i stał mu się hołdownikiem. **36.** A była granica Amorejczyka od wstępu Skorpiona, skała i wyższe miejsca.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.